

Sivadó Miklós atya prédikációja Szent György ünnepén

2026. április 23., Debrecen

Evangélium: Jn 15,17-16,2

Krisztusban, kedves testvérek!

Szent György ünnepét ünnepeljük. Jézus, mielőtt a kereszten a megváltást hozta volna számunkra, egy kéréssel találkozott: gyere velünk a diaszpórába, ahol biztonságban vagy. Hallották Jézus követői közül néhányan, hogy Jézust el akarják fogni, bántani akarják, és úgy gondolták, kár lenne, hogy elveszzen Jeruzsálemben. Taníthatna máshol is, más vidékeken. Mondjuk jöhetne a mi diaszpóránkba, Alexandriába, vagy esetleg Rómába is, nem kell neki itt lenni. Erre Jézus így válaszolt: „Ha a búzaszem nem esik a földre és nem hal el, egyedül marad. De ha elhal, sokszoros termést hoz.” Mindezt arra mondta, ami majd bekövetkezik, mert ő nem menekülni akart attól a küldetéstől, amit a mennyei Atya adott számára – a megváltást, a mi megszabadításunkat a bűntől és a haláltól –, hanem beteljesíteni. Habár nem volt könnyű feladat, habár maga is nagycsüörtökön vérrel verítékezik, annyira átéli, hogy mindannyiunk bűnét, rosszságát, fájdalmát, szenvedését és haláltusáját önmagára vegye, de mégis azt mondja, hogy ezért az óráért jöttem.

Ezért ő beteljesíti a búzaszem küldetését: meghal, legyőzi halállal a halált, hogy aztán ezáltal sok termést hozzon. Ez a termés a mi örömünk is. Most még a húsvét örömeiben vagyunk. Az a termés az új életet hirdeti, amely a sötétség után, a Föld sötétsége után az ég felé törve újra hirdeti az élet nagyságát, az Isten dicsőségét, az Isten erejét. Hirdeti az Istentől kapott életet. Ezért kiáltjuk örvendezve: Föltámadt Krisztus! Valóban föltámadt! Mert ő ezzel a küzdelemmel, ezzel az értünk végzett megváltó tevékenységével győzedelmeskedett mindenben, ami Istentől távoli, ami baj, szenvedés, halál, betegség, gyötrelem, harag, indulat, minden, ami nem az Istentől ered. Hogy mindannyiunkat az Istenhez vezető útra vezessen és az Istentől eredő cselekedetekbe, érzésekbe, lelkületbe vezéreljen vissza. De Jézus figyelmezteti a követőit: ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak. Ha engem elvetettek, titeket is el fognak vetni. Sőt így fogalmaz: a világ gyűlölni fog titeket. De ahelyett, hogy Jézus arra biztatna minket, hogy erre a gyűlöltre gyűlölettel válaszoljunk, erősen hangsúlyozza: azt parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást. A világ gyűlölni fog, de a ti parancsotok az, hogy szeressetek. Ne válasszátok a rossz utat, mert a rossz út a halálba, a pusztulásba, a gyűlölködésbe, az elhullásba vezeti az embert. A szeretet az, amely az életet adja.

Néhány száz évvel később, a III. században Szent György nagyvértanú szívébe fogadta Jézus tanítását. Szívébe fogadta, hogy szeretnie kell. Szívébe fogadta azt, hogy van remény, hisz Jézus legyőzte a halált, és ezért bátor személyiséggé vált. De nem csak azt fogadta szívébe, hogy szeressen, hanem azt a mondatot is, hogy nem nagyobb a szolga Uránál, ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak. Ebben is követte Jézust. Nem fél és nem retten meg akkor, amikor az üldözés jön, amikor szembe kell fordulnia az igazságtalansággal, de nem gyűlölettel, nem megvetéssel, hanem a szeretet erejével, amelyet Krisztustól kapott. Így Szent György vértanú is vállalta a búzamaz küldetését. Ő is meghalt, hogy sokszoros termést hozzon. Meghalt, de örökké él az üdvösségben. Halála előtt az emberek látták az ő harcias kitartását, hogy ő nem fél és nem retteg a haláltól, mert tudja, hogy Jézus már legyőzte a halált. Ez a kitartás, ez a küzdelem, ez a lelkiesség sokszoros termést hozott, mert sokan azt mondták, igen, mi is követjük Jézus szeretetét. Mi is a szeretet útját fogjuk járni. Aztán halála után újabb sokszoros termést hozott, amikor közbenjárása, segítsége lévén támogatója volt azoknak, akik lelki vagy fizikai küzdelmekben, nehézségekben, gyötrelmekben voltak. Megsegítette a betegeket éppúgy, mint azokat, akiknek kitartásra, erőre volt szükségük. Szent György ezért az egyházban a nagyvértanú nevet kapta. Mert valóban nagy tapasztalata volt az egyháznak, hogy a szeretet, a szeretetben való kitartás, az Istenhez való ragaszkodás nagy kegyelmet, nagy segítséget ad az Isten népének.

Ilyenkor Szent György nagyvértanú ünnepe kapcsán mi búzazsengéket szoktunk szentelni. Korábban az volt a szokás, vidéken ma is szokás, hogy kimegyünk a szántóföldekre és a vetéseket, a már szárba futott hajtásokat megáldjuk, megszenteljük, kérjük Isten kegyelmét, hogy védelmezze, őrizze azokat. Megnőttek, kibújtak a földből, a föld mélyéből, akkor újra ezernyi veszély leselkedik rájuk: hideg, jégeső, viharok, különféle rovarok vagy bármi más egyéb károsító, és azért imádkozunk, hogy az Isten kegyelme lévén az élet, a búza növekedhessen és életet adjon mindannyiunk számára. Ezért megáldjuk és megszenteljük a zsengéket, kérve Jóisten kegyelmét. De ebben az áldásban, ebben a kérésben mi is részesülünk. Hogy hogyan?

Szent György egyik legendája tanít meg minket. Libanonban, Bejrút környékén volt egy tó és abban volt egy szörny, egy sárkány, amely kijött a vízből és elragadta az embereket. A bálványimádó papok azt mondták, hogy áldozunk gyerekeket a szörnynek, a sátánnak, és akkor minket békén hagy. Eleinte csak bárányokat áldoztak, aztán már a saját gyermekeiket adták oda a gonosznak, hogy ők békeességben élhessenek. S amikor már szinte elfogytak a gyerekek, amikor a királynak a leánya, egyetlen gyermeke következett, megjelent Szent

György, hogy legyőzze a sátánt, a gonoszt, hogy legyőzze a szörnyet, amely az emberiség ellen fordult.

A zsengek megáldása nemcsak a búzaföldeket érinti, hanem minket magunkat is, mert ez a történet tanít minket. Bejrút vidékén víz az olyan, mint a kincs, a gazdagság. És ide, a kincsbe, a gazdagságba férkőzik bele a sárkány, a gonosz. És azt mondja az embereknek, hogy áldozzatok fel a gyermekeket, hogy boldogan, gazdagon, meglegedetten éljete. És most, amikor a zsengeket szenteljük, akkor a gyermekeinket is megáldjuk és megszenteljük. Kérjük Szent György közbenjárását, hogy a mi kultúránk, a mi társadalmunk az ne engedjen a bálványimádásnak, annak, hogy a gyermeki élet föláldoztató, akár az abortusz, akár gender kapcsán, mert az Istentől kapott élet szent. Amikor eszünkbe jut Jézus tanítása – ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak – és itt van előttünk Szent György példája, akkor elhatározzuk a szívünkben, hogy mi valóban védjük, oltalmazzuk a zsengeket, kérjük Szent György közbenjárását, hogy Isten segítsen minket hősiiesen kitartani.

Kicsit kanyarodjunk még vissza a búzamághoz, amelyet a magyar nyelv úgy is nevez, hogy élet, amelyből a kenyér adatik. Tudjuk, hogy a kenyér a mi táplálékunk. De vannak itt nemrég elsáldozott gyerekek, akik tudják, hogy a földi kenyér mellett az egyik legfontosabb táplálékunk az a mennyei kenyér, maga Jézus Krisztus, aki vállalta a mag küldetését, elhalt, hogy nekünk örök életünk legyen. És az ő szeretete annyira teljes volt, hogy amikor visszament az Atyához, elküldte számunkra a Szentlelket, s úgy ment el, hogy a kenyérben, az Oltáriszentségben, az Eucharisziában újra itt van velünk. Ha a szívünkbe fogadjuk, akkor bátran mondjuk azt, amit György is mondott, hogy nem félünk és nem rettegünk.

Szent György bátor katonaeMBER volt, és ezt a bátorságot nekünk is adja a mennyek országából, és biztat minket arra, hogy mi is fogadjuk be szívünkbe nemcsak a magokat, hanem az Isten ígését. Azt a magot, amely hirdeti: azt a parancsot adom nektek, hogy szeressétek egymást. Így kérjük a mi Urunkat: mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vígy minket a kísértésbe, hanem szabadíts meg a gonosztól. A gonosztól ott Libanon földjén. A gonosztól, amely elrejtezve jelenik meg a Föld különböző pontjain. De tudjuk, hogy Szent György legyőzte a gonoszt, és a Jóisten áldásos kegyelme révén mi is győzedelmeskedünk.